

Temps Pasqual - Cinquè diumenge

[Ac 6,1-7](#)

[1Pe 2,4-9](#)

[Jn 14,1-12](#)

La vida en el temor o en la confiança? Ja queden lluny els temps en els que molts cristians vivíem la nostra fe fonamentalment subjectes a unes lleis i a unes normes. I això ens portava a viure contínuament en el temor a transgredir-les. És més, en moltes ocasions, ens portava a viure en la por que, de la seva transgressió, se'n derivessin unes penes i càstigs, més o menys severes, més o menys llargs, fins i tot eternals, a l'altra vida. La vida cristiana consistia bàsicament en no cometre cap transgressió, cap pecat. I en això s'havia de posar el primordial i màxim interès i esforç. Les paraules de Jesús en l'evangeli d'avui ens conviden a viure, no en el temor ni en la por, sinó en la serenor i en la confiança. "Que el vostres cors s'asserenin. Confieus en Déu, confieus també en mi". I la raó per la qual hem d'asserenar-nos i de confiar és que a la casa del Pare hi ha lloc per a tots. I que Ell mateix va a preparar-nos una bona estada. Què més volem? De què hem de tenir por? **La vida "cristiana"** Però viure en la serenor i en la confiança no vol dir viure en la inacció i en la passivitat. Perquè a continuació Jesús ens diu quin és el camí que porta a la casa del Pare. I no és un camí per anar purament esquivant les ocasions de pecat. És un camí que s'ha de fer amb decisió i coratge. És un camí que exigeix posar en acció tot el nostre ésser, tota la nostra persona amb totes les seves capacitats i potencialitats. Perquè el camí, en definitiva, és el mateix Jesús. "Jo sóc el camí!", diu Jesús. Fer camí cap a l'estada preparada per Jesús consisteix en identificar-se amb Ell. I això suposa tenir davant nostre un ample horitzó, un llarg camí a recórrer, tot aprofundint contínuament en la persona i en les actituds de Jesús. Aleshores sí que podem dir en què consisteix veritablement la vida cristiana. La vida cristiana consisteix en anar coneixent, estimant i seguint Jesús. **La vida cap a la Vida** Fonamentalment la fe cristiana, per tant, no és subjectar-se a unes lleis o normes, no és bàsicament acceptar una doctrina, sinó que és creure, és confiar que seguir Jesús és el camí que ens va apropant a la veritat i a la autèntica Vida, la Vida a la casa del Pare, a la Vida "amb" Déu i a la vida "de" Déu, a la vida de ressuscitats com Jesús, perquè, com ell també ens ha dit: "Joestic en el Pare i el Pare està en mi. Certament queda lluny aquesta concepció de la vida cristiana d'aquella, tan curta i esquifida, basada en el temor. La vida cristiana és una vida animosa i creativa, il·lusionada en fer el bé allà on sigui i a qui sigui. La vida cristiana, inspirada per l'Esperit de Jesús, ha de transmetre consol, pau, ànim, esperança. Ha de comunicar goig de viure. I Jesús arriba a atrevir-se a dir: "Qui creu en mi farà les obres que jo faig i fins en farà de més grans!" Què més podem desitjar! Però, per això, cal alimentar la nostra fe i la nostra confiança, per això d'aquí a poc prendrem el pa baixat del cel, per anar donant-nos la seva vida i perquè nosaltres la donem al món.

ETIQUETES

TEMOR NORMES CONFIANÇA VIDA